

Europeiska unionens officiella tidning

C 110

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofjärde årgången

29 mars 2021

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2021/C 110/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

Tribunalen

2021/C 110/02	Indelning av domare på avdelning	2
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2021/C 110/03	Mål C-637/18: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 3 februari 2021 – Europeiska kommissionen mot Ungern (Fördragsbrott – Miljö – Direktiv 2008/50/EG – Luftkvalitet – Artikel 13.1 och bilaga XI – Systematiskt och över tid bestående överskridande av gränsvärdena för mikropartiklar (PM ₁₀) i vissa zoner i Ungern – Artikel 23.1 – Bilaga XV – Perioden av överskridande ska hållas "så kort som möjligt" – Lämpliga åtgärder)	6
---------------	---	---

2021/C 110/04	Förenade målen C-155/19 och C-156/19: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl mot De Vellis Servizi Globali Srl (Begäran om förhandsavgörande – Offentlig upphandling – Förfarande för offentlig upphandling – Direktiv 2014/24/EU – Artikel 2.1 led 4 – Upphandlande myndighet – Offentlighetsrättsliga organ – Begrepp – Nationellt idrottsförbund – Tillgodosende av behov i det allmänna intresse – Ett offentlighetsrättsligt organs tillsyn över förbundets förvaltning)	7
---------------	---	---

SV

2021/C 110/05	Mål C-324/19: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 4 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg Tyskland) – eurocylinder systems AG mot Hauptzollamt Hamburg (Begäran om förhandsavgörande – Gemensam handelspolitik – Antidumpningstull – Förordning (EG) nr 384/96 – Artikel 3.9 – Risken för väsentlig skada – Faktorer – Artikel 9.4 – Förordning (EG) nr 926/2009 – Import av vissa sömlösa rör av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina – Ogiltighet)	8
2021/C 110/06	Mål C-481/19: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 2 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Corte costituzionale – Italien) – DB mot Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) (Begäran om förhandsavgörande – Tillnärmning av lagstiftning – Direktiv 2003/6/EG – Artikel 14.3 – Förordning (EU) nr 596/2014 – Artikel 30.1 b – Marknadssmissbruk – Administrativa påföljder av straffrättslig karaktär – Underlåtenhet att samarbeta med de behöriga myndigheterna – Artiklarna 47 och 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Rätten att tåga och att inte vittna mot sig själv)	8
2021/C 110/07	Mål C-555/19: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 3 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Stuttgart – Tyskland) – Fussl Modestraße Mayr GmbH/SevenOne Media GmbH, ProSiebenSat.1 TV Deutschland GmbH, ProSiebenSat.1 Media SE (Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2010/13/EU – Tillhandahållande av audiovisuella medietjänster – Artikel 4.1 – Frihet att tillhandahålla tjänster – Likabehandling – Artikel 56 FEUF – Artiklarna 11 och 20 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Audiovisuellt kommersiellt meddelande – Nationell lagstiftning som förbjuder programföretag att i sina program som sänds i hela landet införa tv-reklam som endast sänds på regional nivå)	9
2021/C 110/08	Mål C-640/19: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 4 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio- Italien) – Azienda Agricola Ambrosi Nicola Giuseppe m.fl. mot Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) och Ministero delle Politiche Agricole e Forestali (Begäran om förhandsavgörande – Jordbruk – Gemensam organisation av marknaden – Förordning (EG) nr 1234/2007 – Mjölkkvoter – Överskottsavgifter – Mjölk avsedd att användas för produktion av ostar som omfattas av en skyddad ursprungsbeteckning (SUB) och är avsedda för export till tredjeländer – Omfattas inte – Artiklarna 32 a, 39.1, 39.2a, 40.2 och 41 b FEUF – Proportionalitets- och icke-diskrimineringsprinciperna – Giltighet)	10
2021/C 110/09	Mål C-760/19: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 4 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från First-tier Tribunal (Tax Chamber – Förenade kungariket) – JCM Europe (UK) Ltd mot Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Begäran om förhandsavgörande – Tullunion – Gemensamma tulltaxan – Kombinerade nomenklaturen – Tullklassificering – Nr 8472 och 9031 – Sedelkontrollenhet och sedelkassetter – Apparat som är avsedd att byggas in i en värddapparat och anslutas till en extern styrenhet – Genomförandeförordning (EU) 2016/1760 – Giltighet)	11
2021/C 110/10	Mål C-903/19: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 4 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – DQ mot Ministre de la Transition écologique et solidaire, Ministre de l'Action et des Comptes publics (Begäran om förhandsavgörande – Personalmål – Överföring av rättigheter avseende avgångspension – Tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen – Artikel 11 i bilaga VIII – Tjänstemän och tillfälligt anställda som återinsätts i sin nationella förvaltning efter en period av icke aktiv tjänstgöring vid den förvaltningen och tjänstgöring vid en unionsinstitution)	11
2021/C 110/11	Mål C-922/19: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 3 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – Stichting Waternet mot MG (Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 97/7/EG – Artikel 9 – Direktiv 2011/83/EU – Artikel 27 – Direktiv 2005/29/EG – Artikel 5.5 – Bilaga I punkt 29 – Otillbörliga affärsmetoder – Begreppet ”leverans utan föregående beställning” – Distribution av dricksvatten)	12

2021/C 110/12	Mål C-92/20: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 3 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf – Tyskland) – Rottendorf Pharma GmbH mot Hauptzollamt Bielefeld (Begäran om förhandsavgörande – Tullunion – Gemenskapens tullkodex – Förordning (EEG) nr 2913/92 – Artikel 239.1 andra strecksatsen – Återbetalning av tullar som uppburits lagligen – Särskild situation – Utfärdande av tillstånd för övergång till fri omsättning – Ogiltigförklaring av tillståndet och utfärdande av ett tillstånd för aktiv förädling med retroaktiv verkan – Återexport av varorna utanför Europeiska unionens territorium – Underlåtenhet att uppvisa varorna för tullen)	13
2021/C 110/13	Mål C-649/20 P: Överklagande ingett den 1 december 2020 av Konungariket Spanien av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen i ökad sammansättning) meddelade den 23 september 2020 i de förenade målen T-515/13 RENV och T-719/13 RENV, Konungariket Spanien m.fl. mot Europeiska kommissionen	13
2021/C 110/14	Mål C-658/20 P: Överklagande ingett den 3 december 2020 av Lico Leasing, S.A.U och Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, S.A. av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 23 september 2020 i mål T-515/13 och T-719/13, Konungariket Spanien m.fl. mot kommissionen	14
2021/C 110/15	Mål C-662/20 P: Överklagande ingett den 3 december 2020 av Bankia S.A., Asociación Española de Banca, Unicaja Banco, SA, Liberbank, S.A., Banco de Sabadell, S.A., Banco Gallego S.A., Catalunya Banc, S.A., Banco de Santanader, S.A., Santander Investment, S.A., Naviera Séneca, A.I.E. Caixabank, S.A., Industria de Diseño Textil, S.A., Naviera Nebulosa de Omega, A.I.E., Banco Mare Nostrum, S.A., Abanca Corporación Bancaria, S.A., Ibercaja Banco, S.A., Banco Grupo Cajates, S.A.U., Naviera Bósforo, A.I.E., Joyería Tous, S.A., Corporación Alimentaria Guissona, S.A., Naviera Muriola, A.I.E., Poal Investments XXI, S.L., Poal Investments XXII, S.L., Naviera Cabo Vilaboa C-1658, A.I.E., Naviera Cabo Domaio, C-1659, A.I.E., Caamaño Sistemas Metálicos, S.L., Blumaq, S.A., Grupo Ibérica de Congelados, S.A., RNB, S.L., Inversiones Antaviana, S.L., Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U., Banco de Albacete, S.A., Bodegas Muga, S.L., y Aluminios Cortizo, S.A.U. av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 23 september 2020 i förenade målen T-515/13 RENV och T-719/13 RENV, Konungariket Spanien m.fl. mot kommissionen	16
2021/C 110/16	Mål C-691/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Judicial da Comarca do Porto Este – Penafiel – Juízo Trabalho (Portugal) den 21 december 2020 – B mot O, P, OP, G, N	17
2021/C 110/17	Mål C-695/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Förenade kungariket) den 22 december 2020 – Fenix International Limited mot Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	17
2021/C 110/18	Mål C-696/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 21 december 2020 – B mot Dyrektorowi Izby Skarbowej w W.	18
2021/C 110/19	Mål C-700/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice Business and Property Courts of England and Wales (Förenade kungariket) den 22 december 2020 – London Steam-Ship Owners' Mutual Insurance Association Limited mot Konungariket Spanien	18
2021/C 110/20	Mål C-706/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Förenade kungariket) den 29 december 2020 – Amoena Ltd mot The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	19
2021/C 110/21	Mål C-707/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Förenade kungariket) den 30 december 2020 – Gallaher Limited mot The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	20
2021/C 110/22	Mål C-708/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Birkenhead (Förenade kungariket) den 30 december 2020 – BT mot Seguros Catalana Occidente, EB	21
2021/C 110/23	Mål C-709/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Appeal Tribunal for Northern Ireland (Förenade kungariket) den 30 december 2020 – CG mot Department for Communities in Northern Ireland	22

2021/C 110/24	Mål C-716/20: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) den 31 december 2020 – RTL Television GmbH mot Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A.	23
2021/C 110/25	Mål C-6/21 P: Överklagande ingett den 7 januari 2021 av Förbundsrepubliken Tyskland av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 28 oktober 2020 i mål T-594/18, Pharma Mar mot kommissionen	23
2021/C 110/26	Mål C-33/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 18 januari 2021 – Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL), Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) mot Ryanair	24
2021/C 110/27	Mål C-43/21: Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší správní soud (Republiken Tjeckien) den 27 januari 2021 – FCC Česká republika, s.r.o. mot Městská část Praha-Ďáblice, Spolek pro Ďáblice	25
Tribunalen		
2021/C 110/28	Mål T-585/18: Tribunalens dom av den 10 februari 2021 – Şanlı mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism – Frysning av tillgångar – Förteckning över personer, grupper och enheter som omfattas av frysning av tillgångar och ekonomiska medel – Beslut att låta sökandens namn kvarstå i förteckningen – Talan om ogiltigförklaring och skadestånd – Åsidosättande av formkrav – Artikel 76 d i rättegångsreglerna – Avvisning)	26
2021/C 110/29	Mål T-130/19: Tribunalens dom av den 10 februari 2021 – Spadafora mot kommissionen (Personalmål – Tjänstemän – Meddelande om ledig tjänst – Tjänsten som enhetschef – Avslag på ansökan om tjänst – Chefer på mellannivå – Principen om opartiskhet – Ansvar)	26
2021/C 110/30	Mål T-157/19: Tribunalens dom av den 10 februari 2021 – Şanlı mot rådet (Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter inom ramen för kampen mot terrorism – Frysning av medel – Förteckning över personer, grupper och enheter som omfattas av frysning av medel och ekonomiska tillgångar – Bibehållande av sökandens namn på förteckningen – Motiveringsskyldighet)	27
2021/C 110/31	Mål T-98/20: Tribunalens dom av den 10 februari 2021 – Biochange Group mot EUIPO – mysuperbrand (medical beauty research) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket medical beauty research – Absoluta registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 90/94 [numera artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001] – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 90/94 [numera artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001] – Prövning av sakförhållandena – Artikel 95.1 i förordning 2017/1001)	28
2021/C 110/32	Mål T-153/20: Tribunalens dom av den 10 februari 2021 – Bachmann mot EUIPO (LIGHTYOGA) (EU-varumärke – Ansökan om EU-ordmärket LIGHTYOGA – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)	29
2021/C 110/33	Mål T-157/20: Tribunalens dom av den 10 februari 2021 – Bachmann mot EUIPO (LICHTYOGA) (EU-varumärke – Ansökan om EU-ordmärket LICHTYOGA – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)	29
2021/C 110/34	Mål T-341/20: Tribunalens dom av den 10 februari 2021 – EAB mot EUIPO (RADIOSHUTTLE) (EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket RADIOSHUTTLE – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001 – Begränsning av förteckningen av varor i varumärkesansökan)	30
2021/C 110/35	Mål T-89/20: Talan väckt den 21 december 2020 – PV mot kommissionen	30
2021/C 110/36	Mål T-36/21: Talan väckt den 25 januari 2021 – PO/kommissionen	32
2021/C 110/37	Mål T-39/21: Talan väckt den 25 januari 2021 – PP m.fl. mot parlamentet	33

2021/C 110/38	Mål T-76/21: Överklagande ingett den 5 februari 2021 – Masterbuilders, Heiermann, Schmidtman mot EUIPO – Cirillo (POMODORO)	34
2021/C 110/39	Mål T-79/12: Talan väckt den 3 februari 2021 – Ryanair och AMS mot kommissionen	35
2021/C 110/40	Mål T-84/21: Överklagande ingett den 9 februari 2021 – Jieyang Defa Industry mot EUIPO – Mattel (Dolls' head)	35
2021/C 110/41	Mål T-86/21: Överklagande ingett den 8 februari 2021 – Distintiva Solutions mot EUIPO – Makeblock (Makeblock)	36
2021/C 110/42	Mål T-87/21: Talan väckt den 12 februari 2021 – Condor Flugdienst mot kommissionen	37

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2021/C 110/01)**Senaste offentliggörandet**

EUT C 98, 22.3.2021

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 88, 15.3.2021

EUT C 79, 8.3.2021

EUT C 72, 1.3.2021

EUT C 62, 22.2.2021

EUT C 53, 15.2.2021

EUT C 44, 8.2.2021

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNALEN

Indelning av domare på avdelning

(2021/C 110/02)

Den 1 mars 2021 beslutade tribunalen att till följd av att David Petrлік tillträdde sin tjänst som domare i tribunalen ändra beslutet om indelning av domare på avdelning av den 30 september 2019 ⁽¹⁾, i ändrad lydelse ⁽²⁾, och beslutet om indelning av domare på avdelning av den 4 oktober 2019 ⁽³⁾, i ändrad lydelse ⁽⁴⁾, för perioden 1 mars 2021—31 augusti 2022, och att indela domarna på avdelning enligt följande:

Första avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Heikki Kanninen samt domarna Marc Jaeger, Nina Póltorak, Ornella Porchia och Mirela Stancu.

Första avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Heikki Kanninen

Sammansättning A: Domarna Marc Jaeger och Nina Póltorak

Sammansättning B: Domarna Marc Jaeger och Ornella Porchia

Sammansättning C: Domarna Marc Jaeger och Mirela Stancu

Sammansättning D: Domarna Nina Póltorak och Ornella Porchia

Sammansättning E: Domarna Nina Póltorak och Mirela Stancu

Sammansättning F: Domarna Ornella Porchia och Mirela Stancu.

Andra avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Vesna Tomljenović samt domarna Fredrik Schalin, Petra Škvařilová-Pelzl, Iko Nömm och Gabriele Steinfatt.

Andra avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Vesna Tomljenović

Sammansättning A: Domarna Fredrik Schalin och Petra Škvařilová-Pelzl

Sammansättning B: Domarna Fredrik Schalin och Iko Nömm

Sammansättning C: Domarna Petra Škvařilová-Pelzl och Iko Nömm

⁽¹⁾ EUT C 372, 4.11.2019, s. 3.

⁽²⁾ EUT C 68, 2.3.2020, s. 2, EUT C 114, 6.4.2020, s. 2, och EUT, C 371, 3.11.2020, s. 2.

⁽³⁾ EUT C 372, 4.11.2019, s. 3.

⁽⁴⁾ EUT C 68, 2.3.2020, s. 2, EUT C 114, 6.4.2020, s. 2, och EUT C 371, 3.11.2020, s. 2.

Tredje avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Anthony Michael Collins samt domarna Viktor Kreuschitz, Zoltán Csehi, Geert De Baere och Gabriele Steinfatt

Tredje avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Anthony Michael Collins

Sammansättning A: Domarna Viktor Kreuschitz och Zoltán Csehi

Sammansättning B: Domarna Viktor Kreuschitz och Geert De Baere

Sammansättning C: Domarna Viktor Kreuschitz och Gabriele Steinfatt

Sammansättning D: Domarna Zoltán Csehi och Geert De Baere

Sammansättning E: Domarna Zoltán Csehi och Gabriele Steinfatt

Sammansättning F: Domarna Geert De Baere och Gabriele Steinfatt

Fjärde avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Stéphane Gervasoni samt domarna Lauri Madise, Paul Nihoul, Ramona Frendo och José Martín y Pérez de Nanclares

Fjärde avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Stéphane Gervasoni

Sammansättning A: Domarna Lauri Madise och Paul Nihoul

Sammansättning B: Domarna Lauri Madise och Ramona Frendo

Sammansättning C: Domarna Lauri Madise och José Martín y Pérez de Nanclares

Sammansättning D: Domarna Paul Nihoul och Ramona Frendo

Sammansättning E: Domarna Paul Nihoul och José Martín y Pérez de Nanclares

Sammansättning F: Domarna Ramona Frendo och José Martín y Pérez de Nanclares.

Femte avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Dean Spielmann samt domarna Ulf Öberg, Octavia Spineanu-Matei, Roberto Mastroianni och Rimvydas Norkus

Femte avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Dean Spielmann

Sammansättning A: Domarna Ulf Öberg och Octavia Spineanu-Matei

Sammansättning B: Domarna Ulf Öberg och Roberto Mastroianni

Sammansättning C: Domarna Octavia Spineanu-Matei och Roberto Mastroianni

Sjätte avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Anna Marcoulli samt domarna Sten Frimodt Nielsen, Juraj Schwarcz, Constantinos Iliopoulos och Rimvydas Norkus

Sjätte avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Anna Marcoulli

Sammansättning A: Domarna Sten Frimodt Nielsen och Juraj Schwarcz

Sammansättning B: Domarna Sten Frimodt Nielsen och Constantinos Iliopoulos

Sammansättning C: Domarna Sten Frimodt Nielsen och Rimvydas Norkus

Sammansättning D: Domarna Juraj Schwarcz och Constantinos Iliopoulos

Sammansättning E: Domarna Juraj Schwarcz och Rimvydas Norkus

Sammansättning F: Domarna Constantinos Iliopoulos och Rimvydas Norkus

Sjunde avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Ricardo da Silva Passos samt domarna Virgilijus Valančius, Inga Reine, Laurent Truchot och Miguel Sampol Pucurull

Sjunde avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Ricardo da Silva Passos

Sammansättning A: Domarna Virgilijus Valančius och Inga Reine

Sammansättning B: Domarna Virgilijus Valančius och Laurent Truchot

Sammansättning C: Domarna Virgilijus Valančius och Miguel Sampol Pucurull

Sammansättning D: Domarna Inga Reine och Laurent Truchot

Sammansättning E: Domarna Inga Reine och Miguel Sampol Pucurull

Sammansättning F: Domarna Laurent Truchot och Miguel Sampol Pucurull

Åttonde avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Jesper Svenningsen samt domarna René Barents, Colm Mac Eochaidh, Tuula Riitta Pynnä och Johannes Christoph Laitenberger

Åttonde avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Jesper Svenningsen

Sammansättning A: Domarna René Barents och Colm Mac Eochaidh

Sammansättning B: Domarna René Barents och Tuula Riitta Pynnä

Sammansättning C: Domarna René Barents och Johannes Christoph Laitenberger

Sammansättning D: Domarna Colm Mac Eochaidh och Tuula Riitta Pynnä

Sammansättning E: Domarna Colm Mac Eochaidh och Johannes Christoph Laitenberger

Sammansättning F: Domarna Tuula Riitta Pynnä och Johannes Christoph Laitenberger

Nionde avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Maria José Costeira samt domarna Dimitrios Gratsias, Mariyana Kancheva, Barna Berke och Tamara Perišin

Nionde avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Maria José Costeira

Sammansättning A: Domarna Dimitrios Gratsias och Mariyana Kancheva

Sammansättning B: Domarna Dimitrios Gratsias och Barna Berke

Sammansättning C: Domarna Dimitrios Gratsias och Tamara Perišin

Sammansättning D: Domarna Mariyana Kancheva och Barna Berke

Sammansättning E: Domarna Mariyana Kancheva och Tamara Perišin

Sammansättning F: Domarna Barna Berke och Tamara Perišin

Tionde avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden Alexander Kornezov samt domarna Eugène Buttigieg, Krystyna Kowalik-Bańczyk, Gerhard Hesse och David Petrлік

Tionde avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden Alexander Kornezov

Sammansättning A: Domarna Eugène Buttigieg och Krystyna Kowalik-Bańczyk

Sammansättning B: Domarna Eugène Buttigieg och Gerhard Hesse

Sammansättning C: Domarna Eugène Buttigieg och David Petrлік,

Sammansättning D: Domarna Krystyna Kowalik-Bańczyk och Gerhard Hesse

Sammansättning E: Domarna Krystyna Kowalik-Bańczyk och David Petrлік;

Sammansättning F: Domarna Gerhard Hesse och David Petrлік.

Andra avdelningen, sammansatt av fyra domare, sammanträder i utökad sammansättning genom tillägg av en femte domare från tredje avdelningen. Femte avdelningen, sammansatt av fyra domare, sammanträder i utökad sammansättning genom tillägg av en femte domare från sjätte avdelningen. Den femte domaren utses i motsatt ordningsföljd i förhållande till den som gäller enligt artikel 8 i rättegångsreglerna för perioden fram till och med den 31 augusti 2022.

Tribunalen bekräftar sitt beslut av den 4 oktober 2019 enligt vilket första, fjärde, sjunde och åttonde avdelningen ska pröva mål i vilka talan väcks med stöd av artikel 270 FEUF och, i förekommande fall, artikel 50a i protokollet om stadgan för Europeiska unionens domstol, medan andra, tredje, femte, sjätte, nionde och tionde avdelningen ska pröva mål avseende immateriella rättigheter enligt avdelning IV i rättegångsreglerna..

Tribunalen bekräftar även följande:

- Ordföranden och vice ordförande ska inte tillhöra någon avdelning permanent.
- Under varje verksamhetsår ska vice ordföranden ingå i den dömande sammansättningen i var och en av de tio avdelningarna som sammanträder med fem domare, vid handläggningen av ett mål per avdelning i följande ordning:
 - Det första mål som genom beslut av tribunalen hänskjuts till en utökad sammansättning som sammanträder med fem domare från första, andra, tredje, fjärde och femte avdelningen.
 - Det tredje mål som genom beslut av tribunalen hänskjuts till en utökad sammansättning som sammanträder med fem domare från sjätte, sjunde, åttonde, nionde och tionde avdelningen.

När den avdelning som vice ordföranden ska ingå i är sammansatt av

- fem domare, består den utökade sammansättningen av vice ordföranden, de domare som ingår i den sammansättning med tre domare som ursprungligen tilldelats målet och en av de övriga domarna på den berörda avdelningen, vilken utses i motsatt ordningsföljd i förhållande till den som gäller enligt artikel 8 i rättegångsreglerna,
 - fyra domare, består den utökade sammansättningen av vice ordföranden, de domare som ingår i den sammansättning med tre domare som ursprungligen tilldelats målet och den fjärde domaren på den berörda avdelningen.
-

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 3 februari 2021 – Europeiska kommissionen mot Ungern

(Mål C-637/18) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott – Miljö – Direktiv 2008/50/EG – Luftkvalitet – Artikel 13.1 och bilaga XI – Systematiskt och över tid bestående överskridande av gränsvärdena för mikropartiklar (PM₁₀) i vissa zoner i Ungern – Artikel 23.1 – Bilaga XV – Perioden av överskridande ska hållas ”så kort som möjligt” – Lämpliga åtgärder)

(2021/C 110/03)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: K. Petersen, K. Talabér-Ritz och E. Manhaeve)

Svarande: Ungern (ombud: M. Z. Fehér och A. Pokoraczki)

Domslut

1) Ungern har

- underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 13.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/50/EG av den 21 maj 2008 om luftkvalitet och renare luft i Europa, jämförd med bilaga XI till det direktivet, genom att från och med den 1 januari 2005 och fram till år 2017, i zon HU0001 – Budapest-regionen och i zon HU0008 – Sajó-dalen, samt från och med den 11 juni 2011 och fram till och med hela år 2017 (förutom år 2014), i zon HU0006 – Pécs-regionen, på ett systematiskt och över tid bestående sätt överskrida dygnsgränsvärdet för PM₁₀ och
- har, genom att inte från och med den 11 juni 2010 anta lämpliga åtgärder för att säkerställa att gränsvärdena för PM₁₀ inte överskrids i nyss angivna zoner, underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 23.1 i direktiv 2008/50 och sina skyldigheter enligt den bestämmelsen jämförd med del A i bilaga XV till direktivet, i synnerhet den i artikel 23.1 andra stycket föreskrivna skyldigheten att se till att det i luftkvalitetsplanerna föreskrivs lämpliga åtgärder så att perioden av överskridande av gränsvärdena kan hållas så kort som möjligt.

2) Ungern ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 427, 26.11.2018

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 3 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl mot De Vellis Servizi Globali Srl

(Förenade målen C-155/19 och C-156/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Offentlig upphandling – Förfarande för offentlig upphandling – Direktiv 2014/24/EU – Artikel 2.1 led 4 – Upphandlande myndighet – Offentlighetsrättsliga organ – Begrepp – Nationellt idrottsförbund – Tillgodoseende av behov i det allmänna intresse – Ett offentlighetsrättsligt organs tillsyn över förbundets förvaltning)

(2021/C 110/04)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC), Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl

Motpart: De Vellis Servizi Globali Srl

Ytterligare deltagare i rättegången: Consorzio Ge.Se.Av. S. c. arl, Comitato Olimpico Nazionale Italiano (CONI), Federazione Italiana Giuoco Calcio (FIGC)

Domslut

- 1) Artikel 2.1 led 4 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG ska tolkas så, att ett organ som anförtrots uppgifter av offentlig karaktär som uttömmande definieras i nationell rätt kan anses ha inrättats i det särskilda syftet att tillgodose allmänna intressen som inte är av industriell eller kommersiell karaktär i den mening som avses i denna bestämmelse, trots att det inte har inrättats i form av en offentlig förvaltning, utan i form av en privaträttslig sammanslutning och trots att viss del av dess verksamhet, för vilken organet har självfinansieringsförmåga, inte är av offentlig karaktär.
- 2) Den andra delen av det alternativ som anges i artikel 2.1 led 4 c i direktiv 2014/24 ska tolkas så, att förvaltningen av ett nationellt idrottsförbund, i det fall detta förbund enligt nationell rätt självständigt ska utöva sin förvaltning, endast kan anses stå under en myndighets kontroll om det av en helhetsbedömning av de befogenheter som denna myndighet har i förhållande till nämnda förbund framgår att förvaltningen aktivt kontrolleras på ett sätt som i praktiken äventyrar denna självständighet i sådan grad att nämnda myndighet har möjlighet att påverka förbundets beslut i fråga om offentlig upphandling. Det förhållandet att de olika nationella idrottsförbunden, till följd av deras majoritetsdeltagande i myndighetens centrala kollegiala beslutande organ, har ett inflytande över den berörda myndighetens verksamhet är endast relevant om det kan fastställas att vart och ett av dessa förbund, var för sig, kan utöva ett betydande inflytande över den offentliga tillsyn som denna myndighet utövar över förbundet, vilket får till följd att denna myndighetens tillsyn neutraliseras och att ett sådant nationellt idrottsförbund således återfår kontrollen över sin förvaltning, oberoende av det inflytande som utövas av de övriga nationella idrottsförbund som befinner sig i samma situation.

⁽¹⁾ EUT C 206, 17.6.2019

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 4 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg Tyskland) – eurocylinder systems AG mot Hauptzollamt Hamburg

(Mål C-324/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Gemensam handelspolitik – Antidumpningstull – Förordning (EG) nr 384/96 – Artikel 3.9 – Risken för väsentlig skada – Faktorer – Artikel 9.4 – Förordning (EG) nr 926/2009 – Import av vissa sömlösa rör av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina – Ogiltighet)

(2021/C 110/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: eurocylinder systems AG

Motpart: Hauptzollamt Hamburg

Domslut

Rådets förordning (EG) nr 926/2009 av den 24 september 2009 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den preliminära tull som införts på import av vissa sömlösa rör av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina, är ogiltig.

⁽¹⁾ EUT C 255, 29.7.2019

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 2 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Corte costituzionale – Italien) – DB mot Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Mål C-481/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Tillnärmning av lagstiftning – Direktiv 2003/6/EG – Artikel 14.3 – Förordning (EU) nr 596/2014 – Artikel 30.1 b – Marknadsmisbruk – Administrativa påföljder av straffrättslig karaktär – Underlåtenhet att samarbeta med de behöriga myndigheterna – Artiklarna 47 och 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Rätten att tåla och att inte vittna mot sig själv)

(2021/C 110/06)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte costituzionale

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: DB

Motpart: Commissione Nazionale per le società e la borsa (Consob)

Ytterligare deltagare i rättegången: Presidente del Consiglio dei ministri,

Domslut

Artikel 14.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG av den 28 januari 2003 om insiderhandel och otillbörlig marknadspåverkan (marknadssmissbruk) och artikel 30.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 596/2014 av den 16 april 2014 om marknadssmissbruk (marknadssmissbruksförordning) och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/6/EG och kommissionens direktiv 2003/124/EG, 2003/125/EG och 2004/72/EG ska, mot bakgrund av artiklarna 47 och 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att de tillåter att medlemsstaterna inte vidtar sanktionsåtgärder mot en fysisk person som, inom ramen för en undersökning som genomförs med avseende på denna person av den behöriga myndigheten i enlighet med nämnda direktiv eller nämnda förordning, vägrar att lämna svar till nämnda myndighet av vilka det kan framgå att personen är ansvarig för en överträdelse som straffas med en administrativ sanktion av straffrättslig karaktär eller att personen har straffrättsligt ansvar.

(¹) EUT C 357, 21.10.2019

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 3 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Stuttgart – Tyskland) – Fussl Modestraße Mayr GmbH/SevenOne Media GmbH, ProSiebenSat.1 TV Deutschland GmbH, ProSiebenSat.1 Media SE

(Mål C-555/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 2010/13/EU – Tillhandahållande av audiovisuella medietjänster – Artikel 4.1 – Frihet att tillhandahålla tjänster – Likabehandling – Artikel 56 FEUF – Artiklarna 11 och 20 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Audiovisuellt kommersiellt meddelande – Nationell lagstiftning som förbjuder programföretag att i sina program som sänds i hela landet införa tv-reklam som endast sänds på regional nivå)

(2021/C 110/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Stuttgart

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Fussl Modestraße Mayr GmbH

Svarande: SevenOne Media GmbH, ProSiebenSat.1 TV Deutschland GmbH, ProSiebenSat.1 Media SE

Domslut

Artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) och artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning som förbjuder programföretag att i sina program som sänds i hela landet införa tv-reklam som endast sänds på regional nivå.

Artikel 56 FEUF ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning, i den mån lagstiftningen är ägnad att säkerställa förverkligandet av målet att skydda mediepluralismen på regional och lokal nivå som den eftersträvar och inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

Artikel 20 i stadgan om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så, att den inte utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning, i den mån lagstiftningen inte medför en skillnad i behandling mellan nationella programföretag och leverantörer av reklam på internet vad gäller sändning av reklam på regional nivå, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

(¹) EUT C 357, 21.10.2019.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 4 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio- Italien) – Azienda Agricola Ambrosi Nicola Giuseppe m.fl. mot Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) och Ministero delle Politiche Agricole e Forestali

(Mål C-640/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Jordbruk – Gemensam organisation av marknaden – Förordning (EG) nr 1234/2007 – Mjölkkvoter – Överskottsavgifter – Mjölk avsedd att användas för produktion av ostar som omfattas av en skyddad ursprungsbeteckning (SUB) och är avsedda för export till tredjeländer – Omfattas inte – Artiklarna 32 a, 39.1, 39.2a, 40.2 och 41 b FEUF – Proportionalitets- och icke-diskrimineringsprinciperna – Giltighet)

(2021/C 110/08)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Azienda Agricola Ambrosi Nicola Giuseppe, Azienda Agricola Castagna Giovanni, Soc. Azienda Agricola Castellani Enio, Nereo e Giuliano Ss, Azienda Agricola De Fanti Maria Teresa, Azienda Agricola Giacomazzi Vilmare, Soc. Azienda Agricola Iseo di Lunardi Giampaolo e Silvano Ss, Soc. Azienda Agricola Mastrolat di Mastrotto Franco e Luca Ss, Azienda Agricola Righetti Michele e Damiano, Azienda Agricola Scandola Stefano e Gianni, Azienda Agricola Tadiello Roberto, Azienda Agricola Turazza Mario, Azienda Agricola Zuin Tiziano, 2 B Società Agricola Srl, Azienda Agricola Fracasso Claudio och Azienda Agricola Pozzan Mirko

Motparter: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA) och Ministero delle Politiche Agricole e Forestali

Domslut

- 1) Artiklarna 55, 65 och 78 i rådets förordning (EG) nr 1234/2007 av den 22 oktober 2007 om upprättande av en gemensam organisation av jordbruksmarknaderna och om särskilda bestämmelser för vissa jordbruksprodukter, i dess lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 248/2008 av den 17 mars 2008, ska tolkas så, att de inte undantar mjölkkvantiteter, som används för produktion av ostar som omfattas av en skyddad ursprungsbeteckning och är avsedda för export till tredjeländer, från beräkningen av nationella kvoter för produktion av mjölk och andra mjölkprodukter och från beräkningen av överskottsavgifter.
- 2) Vid prövningen av den tredje frågan har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka giltigheten av artiklarna 55, 65 och 78 i förordning nr 1234/2007, i dess lydelse enligt förordning nr 248/2008.

(¹) EUT C 399, 25.11.2019.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 4 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från First-tier Tribunal (Tax Chamber – Förenade kungariket) – JCM Europe (UK) Ltd mot Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Mål C-760/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Tullunion – Gemensamma tulltaxan – Kombinerade nomenklaturen – Tullklassificering – Nr 8472 och 9031 – Sedelkontrollenhet och sedelkassetter – Apparat som är avsedd att byggas in i en värdapparat och anslutas till en extern styrenhet – Genomförandeförordning (EU) 2016/1760 – Giltighet)

(2021/C 110/09)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: JCM Europe (UK) Ltd

Motpart: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Domslut

Det har vid prövningen av de hänskjutna frågorna inte framkommit någon omständighet som påverkar giltigheten av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1760 av den 28 september 2016 om klassificering av vissa varor i Kombinerade nomenklaturen.

⁽¹⁾ EUT C 19, 20.01.2020.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 4 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Frankrike) – DQ mot Ministre de la Transition écologique et solidaire, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Mål C-903/19) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Personalmål – Överföring av rättigheter avseende avgångspension – Tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen – Artikel 11 i bilaga VIII – Tjänstemän och tillfälligt anställda som återinsätts i sin nationella förvaltning efter en period av icke aktiv tjänstgöring vid den förvaltningen och tjänstgöring vid en unionsinstitution)

(2021/C 110/10)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: DQ

Motparter: Ministre de la Transition écologique et solidaire, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Domslut

Artikel 11.1 i bilaga VIII till tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen ska tolkas så, att tjänstemän och kontraktsanställda efter att ha varit anställda vid en unionsinstitution får begära överföring av det försäkringstekniska värdet för den avgångspension som de är berättigade till, både när tjänstemannen eller den kontraktsanställda för första gången börjar arbeta vid en nationell förvaltning och när personen i fråga återvänder till en nationell förvaltning efter att ha tjänstgjort vid en unionsinstitution och då varit tjänstledig av personliga skäl eller befunnit sig i icke aktiv tjänstgöring vid nämnda förvaltning.

(¹) EUT C 61, 24.2.2020

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 3 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – Stichting Waternet mot MG

(Mål C-922/19) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Direktiv 97/7/EG – Artikel 9 – Direktiv 2011/83/EU – Artikel 27 – Direktiv 2005/29/EG – Artikel 5.5 – Bilaga I punkt 29 – Otillbörliga affärsmetoder – Begreppet ”leverans utan föregående beställning” – Distribution av dricksvatten)

(2021/C 110/11)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Stichting Waternet

Motpart: MG

Domslut

- 1) Artikel 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal, artikel 27 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU av den 25 oktober 2011 om konsumenträttigheter och om ändring av rådets direktiv 93/13/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/44/EG och om upphävande av rådets direktiv 85/577/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, jämförda med artikel 5.5 i och punkt 29 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenterna på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004, reglerar inte ingående av avtal. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att i enlighet med den nationella lagstiftningen bedöma huruvida ett avtal kan anses ha ingåtts mellan ett vattenbolag och en konsument utan konsumentens uttryckliga samtycke.
- 2) Begreppet ”leverans utan föregående beställning” i den mening som avses i punkt 29 i bilaga I till direktiv 2005/29 ska tolkas så, att det – med förbehåll för de kontroller det åligger den hänskjutande domstolen att göra – inte omfattar ett vattenbolags affärsmetod som består i att bibehålla anslutningen till det allmänna nätet för distribution av dricksvatten när en konsument flyttar in i en bostad som tidigare bebotts av någon annan, när konsumenten inte har möjlighet att välja leverantör av tjänsten, leverantören tillämpar priser som täcker kostnaderna, är transparenta och icke diskriminerande utifrån den konsumerade mängden vatten och konsumenten vet att bostaden är ansluten till det allmänna nätet för distribution av dricksvatten och att leverans av vatten är avgiftsbelagt.

(¹) EUT C 103, 30.3.2020

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 3 februari 2021 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf – Tyskland) – Rottendorf Pharma GmbH mot Hauptzollamt Bielefeld

(Mål C-92/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Tullunion – Gemenskapens tullkodex – Förordning (EEG) nr 2913/92 – Artikel 239.1 andra strecksatsen – Återbetalning av tullar som uppburits lagligen – Särskild situation – Utfärdande av tillstånd för övergång till fri omsättning – Ogiltigförklaring av tillståndet och utfärdande av ett tillstånd för aktiv förädling med retroaktiv verkan – Återexport av varorna utanför Europeiska unionens territorium – Underlåtenhet att uppvisa varorna för tullen)

(2021/C 110/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Rottendorf Pharma GmbH

Motpart: Hauptzollamt Bielefeld

Domslut

Artikel 239.1 andra strecksatsen i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen ska tolkas så, att, för det första, en ekonomisk aktör kan ansöka om återbetalning av den tull denne erlagt endast när denne aktör befinner sig i en särskild situation och varken oriktigheter eller uppenbar vårdslöshet kan tillskrivas denna aktör, och för det andra, omständigheten att de berörda varorna har återexporterats till ett tredjeland utan att släppas ut på unionsmarknaden inte är tillräcklig för att visa att denna ekonomiska aktör befann sig i en sådan särskild situation. Samma slutsats gäller när det beteckas som föranlett påförandet av den aktuella tullen orsakats av ett fel avseende uppgifter som fanns i nämnda ekonomiska aktörs it-system, när detta fel hade kunnat undvikas om den ekonomiska aktören hade beaktat de villkor som fanns i det tillstånd som aktören hade beviljats.

⁽¹⁾ EUT C 201, 15.6.2020

Överklagande ingett den 1 december 2020 av Konungariket Spanien av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen i ökad sammansättning) meddelade den 23 september 2020 i de förenade målen T-515/13 RENV och T-719/13 RENV, Konungariket Spanien m.fl. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-649/20 P)

(2021/C 110/13)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Konungariket Spanien (ombud: S. Centeno Huerta och S. Jiménez García)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens dom av den 23 september 2020, Konungariket Spanien m.fl./ kommissionen (T-515/13 RENV och T-719/13 RENV, EU:T:2020:434),

- ogiltigförklara kommissionens beslut 2014/200/EU av den 17 juli 2013 om den stödordning SA.21233 C/11 (f.d. NN/11, f.d. CP 137/06) som Spanien har genomfört – Skatteordning tillämplig för vissa finansiella leasingavtal, även känd som "tax lease"-systemet, ⁽¹⁾ och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

1. Tribunalen har åsidosatt artikel 47 i stadgan jämförd med artikel 256 FEUF, eftersom den inte motiverat sin bedömning av om det är fråga om en selektiv åtgärd enligt artikel 107.1 FEUF och principerna om återkrav.
2. Tribunalen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning vid tolkningen av artikel 107.1 FEUF med avseende på åtgärdens selektivitet.
3. Tribunalen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning vid tolkningen och tillämpningen av principerna om skydd för berättigade förväntningar och rättssäkerhet, i samband med kontrollen av stöd enligt artikel 108 FEUF, genom den bedömningsmetod som den använt och genom att dess bedömning innebär att båda dessa principer blir verkningslösa.
4. Tribunalen har gjort sig skyldig till en felaktig rättstillämpning vid tolkningen och tillämpningen av de principer som är tillämpliga på återkrav.

⁽¹⁾ EUT L 144, 2014, s. 1.

Överklagande ingett den 3 december 2020 av Lico Leasing, S.A.U och Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, S.A. av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 23 september 2020 i mål T-515/13 och T-719/13, Konungariket Spanien m.fl. mot kommissionen

(Mål C-658/20 P)

(2021/C 110/14)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Lico Leasing, S.A.U och Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, S.A. (ombud: J.M. Rodríguez Cárcamo och M.A. Sánchez, abogados)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Bankia, S.A. m.fl. och Aluminios Cortizo, S.A.

Klagandenas yrkanden

Lico Leasing, S.A.U., Establecimiento Financiero de Crédito ("**LICO**") och Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, S.A ("**PYMAR**") yrkar att domstolen ska

- i dess helhet upphäva tribunalens dom av den 23 september 2020, Spanien m.fl. mot kommissionen (T-515/13 RENV och T-719/13 RENV, EU:T:2020:434),
- ogiltigförklara kommissionens beslut 2014/200/EU av den 17 juli 2013 om den stödordning SA.21233 (f.d. NN/11, f.d. CP 137/06) som Spanien har genomfört – Skatteordning tillämplig för vissa finansiella leasingavtal, även känd som "tax lease-systemet" (EUT L 114, 2014, s. 1), eller, alternativt, ogiltigförklara beslutet om att återkräva stödet, och
- förplikta Europeiska kommissionen att betala de kostnader som LICO och PYMAR har haft i samband med detta överklagande och de kostnader som LICO och PYMAR har haft i samband med förfarandena avseende återförvisning (T-719/13 RENV), överklagande (C-128/16 P) och det första förfarandet i första instans (T-719/13).

Grunder och huvudargument**FÖRSTA GRUNDEN: MATERIELLA FEL, FEL VID KLASSIFICERINGEN AV FAKTA OCH FEL I MOIVERINGEN AVSEENDE TILLÄMPNINGEN AV ARTIKEL 107.1 FEUF**

LICO och PYMAR hävdar att tribunalen gjorde följande rättsliga fel, materiella fel och fel i klassificeringen av fakta och i motiveringen, vid tolkningen av artikel 107.1 FEUF:

- (i) Felaktig rättstillämpning vid kontrollen av referenssystemet i den mån kommissionen inte, i beslutet eller vid tribunalen, identifierade vad som är referenssystemet för "det spanska tax lease-systemet" ("tax lease-systemet"), vare sig som helhet eller vad gäller varje enskild åtgärd.
- (ii) Felaktig rättstillämpning vid den rättsliga klassificeringen av det administrativa tillståndet för påskyndad avskrivning:
 - (a) fel vid bedömningen att förekomsten av ett tillståndsförfarande nödvändigtvis innebär att åtgärden är selektiv, utan att det är nödvändigt att utföra trestegsgranskningen som följer av tribunalens rättspraxis, (b) fel vid klassificeringen av tillståndet för påskyndad avskrivning som en diskretionär befogenhet som möjliggör uppnåendet av mål utanför skattesystemet och (c) fel vid bedömningen att selektiviteten avseende en enda åtgärd som gjorde det möjligt att dra nytta av tax lease-systemet som helhet (tillståndet för påskyndad avskrivning) innebar att systemet var selektivt som helhet.
- (iii) Underlåtenhet att tillhandahålla en motivering avseende jämförelsen av de faktiska och rättsliga förhållandena för de företag som berörs av den aktuella åtgärden.

ANDRA GRUNDEN: MISSUPPFATTNING AV FAKTISKA OMSTÄNDIGHETER OCH FEL VID KLASSIFICERINGEN AV FAKTA AVSEENDE SKRIVELSEN FRÅN KOMMISSIONÄREN ANSVARIG FÖR GD KONKURRENS OM PRINCIPEN OM SKYDD FÖR BERÄTTIGADE FÖRVÄNTNINGAR

LICO och PYMAR hävdar att tribunalen missuppfattade den tydliga innebörden av innehållet i skrivelsen från den kommissionär som ansvarar för GD Konkurrens och felaktigt klassificerade dess innehåll genom att konstatera att skrivelsen inte erbjuder konkreta, ovillkorliga och konsekventa garantier som kan ge upphov till berättigade förväntningar.

TREDJE GRUNDEN: FELAKTIG KLASSIFICERING AV FAKTA I ANSÖKAN OCH FELAKTIG TOLKNING AV RÄTTSSÄKERHETSPRINCIPEN

LICO och PYMAR hävdar att även om det skulle anses att tribunalen inte missuppfattade den tydliga innebörden av innehållet i skrivelsen från kommissionären med ansvar för GD Konkurrens avseende tillämpningen av principen om berättigade förväntningar, gjorde tribunalen, när den prövade grunden avseende rättssäkerhetsprincipen, en felaktig klassificering av detta faktum och beslutet om de franska ekonomiska intressegrupperna (nedan kallade EIG), vilket ledde till att den misstolkade och felaktigt tillämpade principen om rättssäkerhet.

FJÄRDE GRUNDEN: FELAKTIG RÄTTSTILLÄMPNING MED AVSEENDE PÅ DE PRINCIPER SOM GÄLLER FÖR ÅTERVINNING AV STÖD

LICO och PYMAR hävdar att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning med avseende på de principer som var tillämpliga på återkrav av stöd (i) eftersom det faktum att rederierna inte ansågs vara stödmottagare inte betyder att EIG och investerarna faktiskt fått allt stöd, eftersom det är ostridigt att så inte var fallet och (ii) eftersom det för att fastställa förekomsten av statligt stöd inte är den metod som används som måste beaktas utan snarare effekterna av åtgärden. Likaså, när det gäller återkrav, bör hänsyn tas till effekterna och inte till den använda metoden. Följaktligen är det inte rimligt att i det franska fallet diskontera de belopp som överförts till användarna, medan sådana belopp inte diskonteras i det spanska fallet, även om de praktiska effekterna i båda fallen är identiska.

Överklagande ingett den 3 december 2020 av Bankia S.A., Asociación Española de Banca, Unicaja Banco, SA, Liberbank, S.A., Banco de Sabadell, S.A., Banco Gallego S.A., Catalunya Banc, S.A., Banco de Santanader, S.A., Santander Investment, S.A., Naviera Séneca, A.I.E. Caixabank, S.A., Industria de Diseño Textil, S.A., Naviera Nebulosa de Omega, A.I.E., Banco Mare Nostrum, S.A., Abanca Corporación Bancaria, S.A., Ibercaja Banco, S.A., Banco Grupo Cajatres, S.A.U., Naviera Bósforo, A.I.E., Joyería Tous, S.A., Corporación Alimentaria Guissona, S.A., Naviera Muriola, A.I.E., Poal Investments XXI, S.L., Poal Investments XXII, S.L., Naviera Cabo Vilaboa C-1658, A.I.E., Naviera Cabo Domaio, C-1659, A.I.E., Caamaño Sistemas Metálicos, S.L., Blumaq, S.A., Grupo Ibérica de Congelados, S.A., RNB, S.L., Inversiones Antaviana, S.L., Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U., Banco de Albacete, S.A., Bodegas Muga, S.L., y Aluminios Cortizo, S.A.U. av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 23 september 2020 i förenade målen T-515/13 RENV och T-719/13 RENV, Konungariket Spanien m.fl. mot kommissionen

(Mål C-662/20 P)

(2021/C 110/15)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Bankia S.A., Asociación Española de Banca, Unicaja Banco, SA, Liberbank, S.A., Banco de Sabadell, S.A., Banco Gallego S.A., Catalunya Banc, S.A., Banco de Santanader, S.A., Santander Investment, S.A., Naviera Séneca, A.I.E. Caixabank, S.A., Industria de Diseño Textil, S.A., Naviera Nebulosa de Omega, A.I.E., Banco Mare Nostrum, S.A., Abanca Corporación Bancaria, S.A., Ibercaja Banco, S.A., Banco Grupo Cajatres, S.A.U., Naviera Bósforo, A.I.E., Joyería Tous, S.A., Corporación Alimentaria Guissona, S.A., Naviera Muriola, A.I.E., Poal Investments XXI, S.L., Poal Investments XXII, S.L., Naviera Cabo Vilaboa C-1658, A.I.E., Naviera Cabo Domaio, C-1659, A.I.E., Caamaño Sistemas Metálicos, S.L., Blumaq, S.A., Grupo Ibérica de Congelados, S.A., RNB, S.L., Inversiones Antaviana, S.L., Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, S.A.U., Banco de Albacete, S.A., Bodegas Muga, S.L., y Aluminios Cortizo, S.A.U. (ombud: J.L. Buendía Sierra, E. Abad Valdenebro, R. Calvo Salinero och A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Lico Leasing, S.A.U och Pequeños y Medianos Astilleros Sociedad de Reconversión, S.A.

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- pröva och bifalla yrkandena i detta överklagande,
- upphäva tribunalens dom av den 23 september 2020 i förenade målen T-515/13 RENV och T-719/13 RENV, Konungariket Spanien m.fl. mot kommissionen,⁽¹⁾
- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 17 juli 2013 om statligt stöd SA.21233 C/11 ⁽²⁾ (fd NN/11, fd CP 137/06) som verkställt av Spanien – Skatteordning tillämplig för vissa finansiella leasingavtal, även känd som det spanska tax lease-systemet, särskilt artikel 1.1, i den mån den förklarar det spanska tax lease-systemet som olagligt statligt stöd och, alternativt, artikel 4.1, i den mån den föreskriver att stödet återkrävs i sin helhet från investerarna i AIE, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klagandena åberopar tre grunder för att den överklagade domen ska upphävas.

Den första grunden avser tribunalens felaktiga tolkning och tillämpning av artikel 107.1 FEUF i förhållande till begreppet selektivitet. Klagandena anser särskilt att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den prövade den påstådda ”sektoriella selektiviteten” i tax lease-systemet (första delgrunden). I andra hand och i händelse av att domstolen inte bifaller yrkandet på den första undergrunden anser klagandena att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning när den tolkade rättspraxis från unionsdomstolarna om skatteförvaltningens påstådda diskretionära befogenhet (andra delgrunden).

Den andra grunden avser tribunalens felaktiga tillämpning av principen om skydd för berättigade förväntningar.

Den tredje grunden avser tribunalens felaktiga tillämpning av principerna för återvinning av stödet.

⁽¹⁾ EU:T:2020:434

⁽²⁾ EUT L 114, 2014, s. 1

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Judicial da Comarca do Porto Este – Penafiel – Juízo Trabalho (Portugal) den 21 december 2020 – B mot O, P, OP, G, N

(Mål C-691/20)

(2021/C 110/16)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Judicial da Comarca do Porto Este – Penafiel – Juízo Trabalho

Parter i det nationella målet

Sökande: B

Svarande: O, P, OP, G, N

Tolkningsfråga

Strider det mot unionsrätten, särskilt artikel 18 FEUF, att med stöd av artikel 481.2 i bolagslagen inte tillämpa bestämmelserna i artikel 334 i lagen om arbete på företag med säte i en annan medlemsstat?

Begäran om förhandsavgörande framställd av First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Förenade kungariket) den 22 december 2020 – Fenix International Limited mot Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Mål C-695/20)

(2021/C 110/17)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i det nationella målet

Klagande: Fenix International Limited

Motpart: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Tolkningsfråga

Ska artikel 9a i rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 ⁽¹⁾ av den 15 mars 2011, vilken infördes genom artikel 1 punkt 1 c i rådets genomförandeförordning (EU) nr 1042/2013 ⁽²⁾ av den 7 oktober 2013, anses ogiltig på grund av att den är mer långtgående än rådets genomförandebefogenheter eller skyldighet enligt artikel 397 i rådets direktiv 2006/112/EG ⁽³⁾ av den 28 november 2006, i den mån som den kompletterar och/eller ändrar artikel 28 i direktiv 2006/112/EG?

⁽¹⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT 2011, L 77, s. 1).

⁽²⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 1042/2013 av den 7 oktober 2013 om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 vad gäller platsen för tillhandahållande av tjänster (EUT L 284, 2013, s. 1).

⁽³⁾ Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 21 december 2020 – B mot Dyrektorowi Izby Skarbowej w W.

(Mål C-696/20)

(2021/C 110/18)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i det nationella målet

Klagande: B

Motpart: Dyrektor Izby Skarbowej w W.

Tolkningsfråga

Utgör artikel 41 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽¹⁾ samt proportionalitetsprincipen och neutralitetsprincipen, hinder för att i en sådan situation som den som är aktuell i det nationella målet tillämpa en nationell bestämmelse, såsom artikel 25.2 i ustawa o podatku od towarów i usług (lagen om skatt på varor och tjänster) av den 11 mars 2004, på den beskattningsbara personens gemenskapsinterna förvärv,

— om de som förvärvat den beskattningsbara personens varor redan har betalat skatt på förvärvet i den medlemsstat där försändelsen avslutas, eller

— om det fastställts att den beskattningsbara personens handlingar inte ingick i något skatteundandragande, utan var resultatet av en felaktig identifiering av leveranser vid kedjetransaktioner och den beskattningsbara personen angett ett polskt registreringsnummer för mervärdesskatt för en inomstatlig och inte en gemenskapsintern leverans?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Justice Business and Property Courts of England and Wales (Förenade kungariket) den 22 december 2020 – London Steam-Ship Owners' Mutual Insurance Association Limited mot Konungariket Spanien

(Mål C-700/20)

(2021/C 110/19)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Justice Business and Property Courts of England and Wales

Parter i det nationella målet

Kärande: London Steam-Ship Owners' Mutual Insurance Association Limited

Svarande: Konungariket Spanien

Tolkningsfrågor

- 1) Kan ett rättsligt avgörande som meddelats med stöd av section 66 i Arbitration Act 1996, med hänsyn till arten av de frågor som den nationella domstolen har att ta ställning till för att avgöra huruvida den ska stadfästa villkoren i en skiljedom i enlighet med denna bestämmelse, med avseende på artikel 34.3 i förordning (EG) nr 44/2001 ⁽¹⁾ anses utgöra en relevant "dom" som meddelats i den medlemsstat där domen görs gällande?
- 2) Med beaktande av att ett rättsligt avgörande om stadfästelse av villkoren i en skiljedom, såsom ett avgörande enligt section 66 i Arbitration Act 1996, faller utanför det materiella tillämpningsområdet för förordning nr 44/2001 till följd av undantaget för skiljeförfaranden i artikel 1.2 d i förordningen, kan ett sådant avgörande, med avseende på artikel 34.3 i samma förordning, utgöra en relevant "dom" som meddelats i den medlemsstat där domen görs gällande?
- 3) Med beaktande av att ett rättsligt avgörande om stadfästelse av villkoren i en skiljedom, såsom ett avgörande enligt section 66 i Arbitration Act 1996, faller utanför det materiella tillämpningsområdet för förordning nr 44/2001 till följd av undantaget för skiljeförfaranden i artikel 1.2 d i förordningen, kan ett sådant avgörande, med avseende på artikel 34.3 i samma förordning, utgöra en relevant "dom" som meddelats i den medlemsstat där domen görs gällande?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Förenade kungariket) den 29 december 2020 – Amoena Ltd mot The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Mål C-706/20)

(2021/C 110/20)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i det nationella målet

Klagande: Amoena Ltd

Motpart: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Tolkningsfrågor

- 1) Ska orden "de" och "deras" i punkt 53 i domen ⁽¹⁾ anses hänföra sig till behåar eller bröstproteser?

- 2) Innebär den andra meningen i punkt 53 ett annat test än det som framgår av punkt 51 i Amoena-domen och som framgår av den förklarande anmärkningen i KN till nummer 8473 i det att det krävs att behåar (jämför eventuella tillbehör) ska kunna göra det möjligt för bröstproteser att fylla en annan funktion än den som "de" (förmodligen bröstproteserna) är utformade för, eller istället att endast det test ska genomföras som anges i punkt 51 och som kräver att behåarna ska utföra en uppgift i samband med bröstprotesens huvudfunktion?

⁽¹⁾ Dom av den 19 december 2019 i mål C-677/18, Amoena (EU:C:2019:1142).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Förenade kungariket) den 30 december 2020 – Gallaher Limited mot The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Mål C-707/20)

(2021/C 110/21)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Parter i det nationella målet

Klagande: Gallaher Limited

Motpart: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Tolkningsfrågor

- 1) Kan artikel 63 FEUF åberopas med avseende på sådan inhemsk lagstiftning som koncernbidragsreglerna, som endast gäller bolagskoncerner?
- 2) Även om artikel 63 FEUF inte kan åberopas mer allmänt med avseende på koncernbidragsreglerna, är det likväl möjligt att åberopa den
 - a) med avseende på kapitalrörelser från ett moderbolag med hemvist i en EU-medlemsstat till ett schweiziskt dotterbolag, när moderbolaget äger 100 procent av aktierna i både det schweiziska dotterbolaget och det brittiska dotterbolag som påförs skatten i fråga,
 - b) med avseende på kapitalrörelser från ett helägt dotterbolag med hemvist i Förenade kungariket till ett helägt schweiziskt dotterbolag till samma moderbolag med hemvist i en EU-medlemsstat, med hänsyn till att de två bolagen är systerbolag och inte har ett moder-dotterbolag-förhållande?
- 3) Huruvida lagstiftning, såsom koncernbidragsreglerna, som innebär att en skatt omedelbart ska tas ut vid överföring av tillgångar från ett bolag med hemvist i Förenade kungariket till ett systerbolag med hemvist i Schweiz (som inte bedriver näringsverksamhet i Förenade kungariket genom ett fast driftställe), där båda dessa bolag är helägda dotterbolag till ett gemensamt moderbolag, med hemvist i en annan medlemsstat, under omständigheter under vilka en sådan överföring skulle vara skatteneutral om systerbolaget också hade hemvist i Förenade kungariket (eller bedrev näringsverksamhet genom ett fast driftställe i Förenade kungariket), utgör en begränsning av moderbolagets etableringsfrihet enligt artikel 49 FEUF eller, i förekommande fall, en restriktion för den fria rörligheten för kapital enligt artikel 63 FEUF?
- 4) För det fall artikel 63 FEUF kan åberopas önskas svar på följande frågor:
 - a) Utgjorde GL:s överlåtelse av varumärkena och de tillhörande tillgångarna till JTISA, för en ersättning som var avsedd att återspegla varumärkenas marknadsvärde, en kapitalrörelse i den mening som avses i artikel 63 FEUF?
 - b) Utgjorde kapitalrörelserna från JTIH till JTISA, dess schweiziska dotterbolag med säte i Schweiz, direktinvesteringar i den mening som avses i artikel 64 FEUF?

- c) Med hänsyn till att artikel 64 FEUF endast gäller vissa typer av kapitalrörelser, kan artikel 64 vara tillämplig under omständigheter där kapitalrörelser kan karakteriseras som både direktinvesteringar (som avses i artikel 64 FEUF) och en annan typ av kapitalrörelse som inte avses i artikel 64 FEUF?
- 5) Om det är fråga om en restriktion, var restriktionen då, med beaktande av att det är ostridigt att restriktionen i princip var motiverad av tvingande hänsyn till allmänintresset (det vill säga behovet av att bibehålla en balanserad fördelning av beskattningsrättigheter), nödvändig och proportionerlig i den mening som avses i EU-domstolens praxis, särskilt i ett fall där skattebetalaren i fråga har erhållit intäkter för avyttringen av tillgången som motsvarar tillgångens fulla marknadsvärde?
- 6) Om etableringsfriheten och/eller rätten till fri rörlighet för kapital åsidosatts önskas svar på följande frågor:
- a) Kräver EU-rätten att den nationella lagstiftningen tolkas – eller inte tillämpas – på ett sätt som ger GL möjlighet att skjuta upp betalningen av skatt?
- b) Om så är fallet, kräver EU-rätten att den nationella lagstiftningen tolkas – eller inte tillämpas – på ett sätt som ger GL möjlighet att skjuta upp betalningen av skatten tills tillgångarna avyttras utanför den underkoncern för vilken det bolag med hemvist i den andra medlemsstaten är moderbolag (vinstrealiseringsmetoden) eller kan en möjlighet att betala skatt genom delbetalningar (det vill säga delbetalningsmetoden) utgöra ett proportionerligt rättsmedel?
- c) Om en möjlighet att betala skatten genom att göra delbetalningar i princip kan utgöra ett proportionerligt rättsmedel önskas svar på följande frågor:
- i) Är detta endast fallet om den nationella lagstiftningen inkluderade alternativet vid tidpunkten för avyttringen av tillgångarna, eller är det förenligt med EU-rätten att ett sådant alternativ kan erbjudas som rättsmedel efter händelsen (det vill säga att den nationella domstolen anger detta som alternativ efter händelsen genom att tolka lagstiftningen så att den överensstämmer med EU-rätten eller genom att inte tillämpa lagstiftningen)?
- ii) Kräver EU-rätten att nationella domstolar tillhandahåller ett rättsmedel som i minsta möjliga utsträckning inkräktar på den berörda rätten till fri rörlighet enligt EU-rätten, eller är det tillräckligt att de nationella domstolarna tillhandahåller ett rättsmedel som, även om det är proportionerligt, avviker från den befintliga nationella lagstiftningen i så liten utsträckning som möjligt?
- iii) Under hur lång tid ska delbetalningarna kunna erläggas?
- iv) Är ett rättsmedel som omfattar en delbetalningsplan där betalningarna förfaller till betalning före den dag då frågorna mellan parterna slutligen avgörs oförenligt med EU-rätten, det vill säga måste förfallodatumen för delbetalningarna vara prospektiva?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Birkenhead (Förenade kungariket) den 30 december 2020 – BT mot Seguros Catalana Occidente, EB

(Mål C-708/20)

(2021/C 110/22)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

County Court at Birkenhead

Parter i det nationella målet

Kärande: BT

Svarande: Seguros Catalana Occidente, EB

Tolkningsfrågor

- a) Är det ett krav enligt artikel 13.3 i förordning (EU) nr 1215/2012 ⁽¹⁾ att den grund som den skadelidande åberopar för att väcka talan mot försäkringstagaren/den försäkrade rör en försäkringstvist?
- b) För det fall att tolkningsfråga a) ska bevaras jakande, är den omständigheten att den talan som den skadelidande avser att väcka mot försäkringstagaren/den försäkrade bygger på samma faktiska omständigheter, och har väckts inom ramen för samma förfarande, som den direkta talan som har väckts mot försäkringsgivaren, tillräcklig för att motivera slutsatsen att den skadelidandes talan avser en försäkringstvist, trots att saken i målet mellan den skadelidande och försäkringstagaren/den försäkrade saknar samband med försäkring?
- c) Vidare och alternativt, för det fall att tolkningsfråga a) ska besvaras jakande, är den omständigheten att det föreligger en tvist mellan försäkringsgivaren och den skadelidande rörande försäkringsvillkorens giltighet eller verkan tillräcklig för att motivera slutsatsen att den skadelidandes talan avser en försäkringstvist?
- d) För det fall att tolkningsfråga a) ska besvaras nekande, är det tillräckligt att det enligt den lag som ska tillämpas på den direkta talan mot försäkringsgivaren är tillåtet att talan mot försäkringstagaren/den försäkrade prövas i samma rättegång?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område, EUT L 351, 2012, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Appeal Tribunal for Northern Ireland (Förenade kungariket) den 30 december 2020 – CG mot Department for Communities in Northern Ireland

(Mål C-709/20)

(2021/C 110/23)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Appeal Tribunal (Northern Ireland)

Parter i det nationella målet

Klagande: CG

Motpart: Department for Communities in Northern Ireland

Tolkningsfrågor

1. Innebär regulation 9(3)(i) i The Universal Credit Regulations (Northern Ireland) 2016 (UCRNI 2016), vilken infördes i UCRNI 2016 genom The Social Security (Income-related Benefits) (Updating and Amendment) (EU Exit) Regulations (Northern Ireland) 2019 och enligt vilken EU-medborgare med nationell uppehållsrätt (*Limited Leave to Remain*) – i förevarande fall status som ännu ej stadigvarande bosatt (*pre-settled status*) enligt Appendix EU till Förenade kungarikets Immigration Rules – ej har rätt till sociala trygghetsförmåner, olaglig (direkt eller indirekt) diskriminering enligt artikel 18 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt som är oförenlig med Förenade kungarikets skyldigheter enligt artikel 18 i European Communities Act 1972?
2. Om fråga 1 ska besvaras jakande och regulation 9(3)(i) i UCRNI 2016 anses vara indirekt diskriminerande, är den bestämmelsen motiverad enligt artikel 18 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och oförenlig med Förenade kungarikets skyldigheter enligt European Communities Act 1972?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) den
31 december 2020 – RTL Television GmbH mot Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR – Sociedade de
Investimento Hoteleiro, S.A.**

(Mål C-716/20)

(2021/C 110/24)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal de Justiça

Parter i det nationella målet

Klagande: RTL Television GmbH

Motparter: Grupo Pestana S.G.P.S., S.A., SALVOR – Sociedade de Investimento Hoteleiro, S.A.

Tolkningsfrågor

- 1) Ska begreppet "vidaresändning via kabel" i artikel 1.3 i rådets direktiv 93/83/EEG av den 27 september 1993 tolkas så att det, utöver ett sändarföretags samtidiga sändning av ett annat sändarföretags sändning, även omfattar en samtidig och oavkortad spridning till allmänheten via kabel av en ursprunglig sändning av radio- eller tv-program avsedda för mottagning av allmänheten (oberoende av huruvida den som genomför denna sändning till allmänheten är ett sändarföretag eller inte)?
- 2) Utgör en samtidig spridning av en tv-kanals sändningar, som sänds via satellit, genom olika tv-apparater som installerats i hotellrum, via koaxialkabel, en vidaresändning av sådana sändningar, som omfattas av bestämmelsen i artikel 1.3 i rådets direktiv 93/83 (⁽¹⁾) av den 27 september 1993?

(¹) Rådets direktiv 93/83/EEG av den 27 september 1993 om samordning av vissa bestämmelser om upphovsrätt och närstående rättigheter avseende satellitsändningar och vidaresändning via kabel – EGT L 248, 1993, s. 15.

**Överklagande ingett den 7 januari 2021 av Förbundsrepubliken Tyskland av den dom som tribunalen
(sjätte avdelningen) meddelade den 28 oktober 2020 i mål T-594/18, Pharma Mar mot kommissionen**

(Mål C-6/21 P)

(2021/C 110/25)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: S. Heimerl, J. Möller)

Övriga parter i målet: Pharma Mar, SA, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 28 oktober 2020 i mål T-594/18, Pharma Mar mot kommissionen,

- i första hand, fastställa kommissionens genomförandebeslut C(2018) 4831 final av den 17 juli 2018 om att neka "Aplidin – plitidepsin", ett humanläkemedel, godkännande för försäljning enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 ⁽¹⁾ och ogilla talan,
- i andra hand, återförvisa målet till tribunalen, och
- förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna vid domstolen och tribunalen.

Grunder och huvudargument

Klaganden anser att tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning genom att för det första, felaktigt tolka och tillämpa avsnitt 3.2.2. i EMA:s policy för hantering av intressekonflikter av den 6 oktober 2016 ⁽²⁾ (nedan kallad EMA:s policy). Tribunalen utgick därigenom felaktigt från att det universitetssjukhus som de två experterna var anställda av var ett läkemedelsföretag i den mening som avses i avsnitt 3.2.2. i EMA:s policy.

Tribunalen gjorde för det andra en felaktig bedömning av placeringen av bevisbördan. Det var i synnerhet felaktigt att anse att det ålåg kommissionen att lägga fram bevis som styrker att cell terapi centret är en separat enhet inom universitetssjukhuset och att det således inte omfattas av dess kontroll, för att motbevisa det tvivel som fanns. Det skulle istället ha ålegat sökanden att bevisa att cell terapi centret faktiskt kontrollerades av universitetssjukhuset.

Tribunalen har för det tredje, gjort en felaktig rättstillämpning genom att felaktigt tolka och tillämpa avsnitt 4.2.1.2. i EMA:s policy avseende så kallade konkurrerande produkter. Tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning, eftersom den beaktade den verksamhet som den andra experten bedrivit i förhållande till vissa konkurrerande produkter. Tribunalen fann vidare felaktigt – vid sin felaktiga värdering av bevisen – att det finns få, om ens några, alternativa läkemedel för att behandla multipelt myelom på marknaden.

Tribunalen har för det fjärde gjort en felaktig rättstillämpning, eftersom den inte fann att den andra expertens deltagande i den rådgivande gruppen med vetenskapliga experter för onkologi inte hade ett bestämmande inflytande på genomförandet eller resultatet av förfarandet.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 726/2004 av den 31 mars 2004 om inrättande av gemenskapsförfaranden för godkännande av och tillsyn över humanläkemedel och veterinärmedicinska läkemedel samt om inrättande av en europeisk läkemedelsmyndighet (EUT L 136, 2004, s. 1).

⁽²⁾ EMA, Europeiska läkemedelsmyndighetens policy för hantering av intressekonflikter för ledamöter och experter i de vetenskapliga kommittéerna, av den 6 oktober 2016, EMA/626261/2014, Rev. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 18 januari 2021 – Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL), Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) mot Ryanair

(Mål C-33/21)

(2021/C 110/26)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i det nationella målet

Klagande: Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL), Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Motpart: Ryanair DAC

Tolkningsfråga

Ska begreppet "[d]en som huvudsakligen arbetar inom den medlemsstats territorium där han är bosatt" i artikel 14.2 a ii [i förordning (EEG) nr 1408/71 ⁽¹⁾], i dess ändrade lydelse] tolkas på samma sätt som det begrepp (inom området för civilrättsligt samarbete, domstols behörighet och behörighet vid tvister om anställningsavtal (förordning (EG) nr 44/2001 ⁽²⁾)) som i artikel 19.2 a (i den sistnämnda förordningen) definieras som "ort där arbetstagaren vanligtvis utför ... sitt arbete", även inom området för luftfart och för kabinpersonal (förordning (EEG) 3922/91 ⁽³⁾), i enlighet med EU-domstolens praxis som anges i motiveringen?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, 1971, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3922/91 av den 16 december 1991 om harmonisering av tekniska krav och administrativa förfaranden inom området civil luftfart (EGT L 373, 1991, s. 4; svensk specialutgåva, område 7, volym 4, s. 52).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší správní soud (Republiken Tjeckien) den 27 januari 2021 – FCC Česká republika, s.r.o. mot Městská část Praha-Ďáblice, Spolek pro Ďáblice

(Mål C-43/21)

(2021/C 110/27)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší správní soud

Parter i det nationella målet

Klagande: FCC Česká republika, s.r.o.

Motparter: Městská část Praha-Ďáblice, Spolek pro Ďáblice

Övrig part i målet: Ministerstvo životního prostředí

Tolkningsfråga

Ska artikel 3.9 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/75/EU ⁽¹⁾ av den 24 november 2010 om industriutsläpp (samordnade åtgärder för att förebygga och begränsa föroreningar) tolkas så, att begreppet "väsentlig ändring" av en anläggning även omfattar förlängning av tiden för deponering i avfallsdeponier, även när den godkända maximala ytan eller den totala tillåtna kapaciteten för deponin inte har ändrats?

⁽¹⁾ EUT L 334, 2010, s. 17.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 10 februari 2021 – Şanlı mot rådet

(Mål T-585/18) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism – Frysning av tillgångar – Förteckning över personer, grupper och enheter som omfattas av frysning av tillgångar och ekonomiska medel – Beslut att låta sökandens namn kvarstå i förteckningen – Talan om ogiltigförklaring och skadestånd – Åsidosättande av formkrav – Artikel 76 d i rättegångsreglerna – Avvisning)

(2021/C 110/28)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Dalokay Şanlı (Rotterdam, Nederländerna) (ombud: advokaterna D. Gürses och J. M. Langenberg)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: S. Van Overmeire och B. Driessen)

Saken

Talan dels enligt artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) om uppdatering av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut (Gusp) 2018/475 (EUT L 194, 2018, s. 144), och av rådets genomförandeförordning (EU) 2018/1071 av den 30 juli 2018 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning (EU) 2018/468 (EUT L 194, 2018, s. 23), i den del de rör sökanden, dels en talan enligt artikel 268 FEUF om ersättning för den skada som orsakats av att dessa rättsakter är rättsstridiga.

Domslut

- 1) Talan avvisas, eftersom den inte kan prövas i sak.
- 2) Dalokay Şanlı ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 436, 3.12.2018.

Tribunalens dom av den 10 februari 2021 – Spadafora mot kommissionen

(Mål T-130/19) ⁽¹⁾

(Personalmål – Tjänstemän – Meddelande om ledig tjänst – Tjänsten som enhetschef – Avslag på ansökan om tjänst – Chefer på mellannivå – Principen om opartiskhet – Ansvar)

(2021/C 110/29)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Sergio Spadafora (ombud: advokaten G. Belotti)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Mongin och T. Bohr, biträdda av advokaten A. Dal Ferro)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: CC (ombud: advokaten S. Orlandi)

Saken

Talan med stöd av artikel 270 FEUF med yrkande om dels ogiltigförklaring av beslutet av Byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) av den 18 maj 2018 om att tillsätta CC på tjänsten som chef för enheten [konfidentiellt] vid direktoratet [konfidentiellt], dels om ersättning för den ideella skada som kommissionen har orsakat sökanden till följd av nämnda beslut.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Sergio Spadafora ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen och CC.

⁽¹⁾ EUT C 139, 15.4.2019.

Tribunalens dom av den 10 februari 2021 – Şanlı mot rådet

(Mål T-157/19) ⁽¹⁾

(Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter inom ramen för kampen mot terrorism – Frysning av medel – Förteckning över personer, grupper och enheter som omfattas av frysning av medel och ekonomiska tillgångar – Bibehållande av sökandens namn på förteckningen – Motiveringsskyldighet)

(2021/C 110/30)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Dalokay Şanlı (Rotterdam, Nederländerna) (ombud: advokaterna D. Gürses och J.M. Langenberg)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: S. Van Overmeire och B. Driessen)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Nederländerna (ombud: M. Bulterman, J. Langer och J. Hoogveld)

Saken

Dels begäran med stöd av artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2019/25 av den 8 januari 2019 om ändring och uppdatering av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut (Gusp) 2018/1084 (EUT L 6, 2019, s. 6) och rådets genomförandeförordning (EU) 2019/24 av den 8 januari 2019 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning (EU) 2018/1071 (EUT L 6, 2019, s. 2) i den del de rör sökanden, dels begäran med stöd av artikel 268 FEUF om ersättning för den skada som sökande påstår sig ha lidit till följd av dessa rättsakter.

Domslut

- 1) Rådets beslut (Gusp) 2019/25 av den 8 januari 2019 om ändring och uppdatering av förteckningen över personer, grupper och enheter som omfattas av artiklarna 2, 3 och 4 i gemensam ståndpunkt 2001/931/Gusp om tillämpning av särskilda åtgärder i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av beslut (Gusp) 2018/1084 och rådets genomförandeförordning (EU) 2019/24 av den 8 januari 2019 om genomförande av artikel 2.3 i förordning (EG) nr 2580/2001 om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism och om upphävande av genomförandeförordning (EU) 2018/1071 ogiltigförklaras, i den del de avser Dalokay Şanlı.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Europeiska unionens råd ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Dalokay Şanlıs rättegångskostnader.
- 4) Konungariket Nederländerna ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 172, 20.5.2019.

Tribunalens dom av den 10 februari 2021 – Biochange Group mot EUIPO – mysuperbrand (medical beauty research)

(Mål T-98/20) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket medical beauty research – Absoluta registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EG) nr 90/94 [numera artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001] – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 90/94 [numera artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001] – Prövning av sakförhållandena – Artikel 95.1 i förordning 2017/1001)

(2021/C 110/31)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Biochange Group GmbH (Bad Schlema, Tyskland) (ombud: advokaten C. König)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: mysuperbrand GmbH, tidigare Laubender GmbH (Wien, Österrike) (ombud: advokaten M. Woller)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 8 november 2019 (ärende R 114/2019-2), om ett ogiltighetsförfarande mellan Laubender och Biochange Group.

Domslut

- 1) Det beslut som meddelades av Europeiska unionens immaterialrättsmyndighets (EUIPO) andra överklagandenämnd den 8 november 2019 (ärende R 114/2019-2) ogiltigförklaras såvitt avser "barnmat", vilka omfattas av klass 5 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg.

- 2) Överklagandet ogillas i övrigt.
- 3) Biochange Group GmbH, l'EUIPO och mysuperbrand GmbH ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 114, 6.4.2020. .

Tribunalens dom av den 10 februari 2021 – Bachmann mot EUIPO (LIGHTYOGA)

(Mål T-153/20) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ansökan om EU-ordmärket LIGHTYOGA – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)

(2021/C 110/32)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Gabriele Bachmann (Bad Grönenbach, Tyskland) (ombud: advokaten C. Weil)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Fischer)

Saken

Överklagande av det beslut som andra överklagandenämnden vid EUIPO meddelade den 16 december 2019 (ärende R 2346/2019-2), angående en ansökan om registrering av ordkännetecknet LIGHTYOGA som EU-varumärke.

Domslut

- 1) Överklagandet avslås.
- 2) Gabriele Bachmann ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 191, 8.6.2020.

Tribunalens dom av den 10 februari 2021 – Bachmann mot EUIPO (LICHTYOGA)

(Mål T-157/20) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ansökan om EU-ordmärket LICHTYOGA – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001)

(2021/C 110/33)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Gabriele Bachmann (Bad Grönenbach, Tyskland) (ombud: advokaten C. Weil)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Fischer)

Saken

Överklagande av det beslut som andra överklagandenämnden vid EUIPO meddelade den 9 december 2019 (ärende R 2317/2019-2), angående en ansökan om registrering av ordkännetecknet LICHTYOGA som EU-varumärke.

Domslut

- 1) Överklagandet avslås.
- 2) Gabriele Bachmann ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 191, 8.6.2020.

Tribunalens dom av den 10 februari 2021 – EAB mot EUIPO (RADIOSHUTTLE)**(Mål T-341/20) ⁽¹⁾**

(EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket RADIOSHUTTLE – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001 – Begränsning av förteckningen av varor i varumärkesansökan)

(2021/C 110/34)

Rättegångsspråk: svenska

Rättegångsdeltagare

Klagande: EAB AB (Smålandsstenar, Sverige) (ombud: advokaterna J. Norderyd och C. Sundén)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: T. von Schantz och A. Folliard-Monguiral)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid EUIPO den 23 mars 2020 (ärende R 1428/2019-1), om en ansökan om registrering av ordmärket RADIOSHUTTLE som EU-varumärke.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) EAB AB ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 255, 3.08.2020.

Talan väckt den 21 december 2020 – PV mot kommissionen**(Mål T-89/20)****(2021/C 110/35)**

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: PV (ombud: advokaten D. Birkenmaier)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— fastställa att talan kan tas upp till sakprövning och att den är välgrundad,

och därmed:

- ogiltigförklara det andra disciplinära förfarandet CMS 17/025 i alla dessa aspekter, den trepartssammansatta tillsättningsmyndighetens beslut om återkallelse av den 21 oktober 2019, och avslag på klagomålet enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna – R/630/19 – av den 25 mars 2020;
- ogiltigförklara avslaget på begäran om bistånd enligt artikel 24 i tjänsteföreskrifterna D/456/19 av den 12 december 2019, och avslag på klagomålet enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna – R/71/20 – av den 20 maj 2020;
- ogiltigförklara beslutet om att innehålla lön av den 15 september 2016 (Ares(2016)5348994) och avslag på klagomålet enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna – R/519/19 – av den 22 januari 2020, på grundval av den allmänna rättsprincipen "*fraus omnia corrumpit*", eftersom det inte går att tillämpa någon preklusionsfrist;
- upphäva den fullständiga redovisningen av falska skulder av den 21 september 2016 (Ares(2016)5486800) och avslag på klagomålet enligt artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna – R/537/19 – av den 29 januari 2020, på grund av förskingring och avsiktligt felaktigt beteende, enligt den allmänna rättsprincipen "*fraus omnia corrumpit*", eftersom det inte går att tillämpa någon preklusionsfrist;

bevilja följande ersättning i enlighet med artikel 268 FEUF och 340 TFUE:

- utge ersättning 146 000 euro för ideell skada och 359 481,29 euro för materiell skada, vilka följer av de omtvistade besluten och som uppgår till totalt 505 481,29 euro, med förbehåll för ändringar och jämte dröjsmålsränta och kompensationsränta till dess att full betalning erlagts;

och i vilket fall som helst,

- förplikta svarande att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnader för rättsligt bistånd.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden 10 grunder.

1. Första grunden: åsidosättande av artiklarna 1, 3, 4 och 31.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) och artiklarna 1e.2 och 12a i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen inom Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna, eftersom dessa bestämmelser förbjuder trakasserier och säkerställer rätten att bli hörd.
2. Andra grunden: åsidosättande av stadgan, av artikel 9.3 i bilaga IX till tjänsteföreskrifterna och av rättsprincipen "*non bis in idem*".
3. Tredje grunden: åsidosättande av den allmänna rättsprincipen invändning om att ett åtagande inte fullgjorts, och av legalitetsprincipen.
4. Fjärde grunden: åsidosättande av artikel 48 led 1 i stadgan och av artikel 3 andra stycket i DGE 2019 för disciplinära förfaranden på grund av åsidosättande av oskuldspresumtionen.
5. Femte grunden: en belgisk undersökningsdomare har anordnat ett straffrättsligt beslagtagande av disciplinärakten CMS 17/025 på grund av "förfalskning av offentliga dokument", vilket medfört att invändningarna mot de disciplinära anklagelserna förlorat sin rättsliga verkan.
6. Sjätte grunden: bristande samtycke till det nya arbetsförhållandet efter den första uppsägningen från och med den 26 juli 2016 och till återanställningen från och med den 16 september 2017, samt åsidosättande av artikel 15 i stadgan.

7. Sjunde grunden: åsidosättande av artikel 41 i stadgan, av artikel 11a i tjänsteföreskrifterna avseende intressekonflikter, och av principerna om opartiskhet och om jämlikhet i medel.
8. Åttonde grunden: åsidosättande av artikel 41.1 i stadgan och av principen om god förvaltning på grund av överträdelsen av rimliga tidsfrister i samband med det disciplinära förfarandet CMS 17/025.
9. Nionde grunden: åsidosättande av den allmänna rättsprincipen "*fraus omnia corrumpit*" genom användande av en förfalskad underskrift i det sista beslutet om innehållande av lön av den 15 september 2016, vilket medfört att den falska skulden på 58 837,20 euro blev ogiltig.
10. Tionde grunden: administrativa missförhållanden, uppenbart bedrägeri och avsiktligt felaktigt beteende av byrån för löneadministration, åsidosättande av legalitetsprincipen, rättssäkerhetsprincipen och den allmänna rättsprincipen "*fraus omnia corrumpit*".

Talan väckt den 25 januari 2021 – PO/kommissionen

(Mål T-36/21)

(2021/C 110/36)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: PO (ombud: advokaterna: L. Levi och A. Blot)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— slå fast att förevarande talan kan tas upp till prövning och bifalla den, och

följaktligen,

- ogiltigförklara beslutet av den 29 april 2020 varigenom sökanden underrättades om att dennes begäran om omprövning av beslutet att inte återuppta sökandens namn på "reservlistan" för det externa uttagsprovet EPSO/AD/338/17, hade avslagits,
- i den mån det behövs, ogiltigförklara kommissionens beslut av den 14 oktober 2020, i vilket sökandens klagomål avslogs,
- ersätta sökandens ekonomiska och ideella skada, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 21 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), åsidosättande av artikel 1d i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna), åsidosättande av artikel 5 i rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling i arbetslivet (EGT L 303, 2000, s. 16, och rättelse i EGT L 2, 2001, s. 42), åsidosättande av artikel 2 i Förenta nationernas konvention, åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen och genomförande av skälig anpassning saknas.

2. Andra grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av omsorgsplikten.

Talan väckt den 25 januari 2021 – PP m.fl. mot parlamentet

(Mål T-39/21)

(2021/C 110/37)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökandena: PP, PQ, PR, PS och PT (ombud: advokaten Casado García-Hirschfeld)

Svarande: Europaparlamentet

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa att talan kan prövas i sak och bifalla den,
- ogiltigförklara de angripna besluten,
- i behövlig mån ogiltigförklara de beslut om avslag på de klagomål som sökandena gett in i enlighet med artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna,
- förplikta parlamentet att utge ersättning för ideell skada vilken i överensstämmelse med rätt och billighet (*ex aequo et bono*) ska uppskattas till ett belopp på 1 000 euro per person,
- förplikta parlamentet att utge ersättning för ekonomisk skada motsvarande 25 procent av deras lön och att betala kompensationsränta och dröjsmålsränta till dess att betalning sker, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandena åberopar fyra grunder till stöd för den talan som de väckt mot parlamentets beslut av den 31 mars 2020 om tillfälligt deltidsarbete utanför anställningsorten av familjeskäl till följd av COVID-19 ("beslutet om deltid 75 % COVID") samt mot varje enskilt beslut som fattats mot dem.

1. Första grunden avser invändning om rättsstridighet. De angripna besluten har fattats med stöd av olagliga interna regler.
2. Andra grunden består av två delgrunder:
 - första delgrunden avser åsidosättande av artikel 4 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) och en uppenbart oriktig bedömning på grund av att det tydligt framgår att svaranden har bortsett från innebörden av begreppet utlandsflytt,
 - andra delgrunden avser åsidosättande av artiklarna 62 och 69 i tjänsteföreskrifterna och åsidosättande av legalitetsprincipen och rättssäkerhetsprincipen.

3. Tredje grunden avser åsidosättande av principerna om likabehandling och icke-diskriminering, samt okunnighet om principen om god förvaltningssed och omsorgsplikt.
4. Fjärde grunden avser åsidosättande av artikel 85 i tjänsteföreskrifterna angående återbetalning av felaktigt utbetalda belopp.

Slutligen yrkar sökandena att de ska ådömas ersättning för den ideella och ekonomiska skada som de angripna besluten åsamkat dem.

Överklagande ingett den 5 februari 2021 – Masterbuilders, Heiermann, Schmidtman mot EUIPO – Cirillo (POMODORO)

(Mål T-76/21)

(2021/C 110/38)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Masterbuilders, Heiermann, Schmidtman GbR (Tübingen, Tyskland) (ombud: advokaten H. Hillers)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motpart vid överklagandenämnden: Francesco Cirillo (Berlin, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "POMODORO" – EU-varumärke nr 10 926 152

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 30 november 2020 i ärende R 715/2020-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- helt avslå EU-varumärkesinnehavarens överklagande av den 17 april 2020, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

Klaganden har anfört följande tre grunder för överklagandet:

- Första grunden: EUIPO hade inte rätt att beakta EU-varumärkesinnehavarens grunder och bevisning till stöd för dennes överklagande, eftersom denne inte anfört dem inom den icke-förlängningsbara tidsfristen på fyra månader.
- Andra grunden: Den nya bevisningen får inte beaktas enligt artikel 27.4 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/1430.

— Tredje grunden: Grunderna och den nya bevisningen innebär inte bevis för verkligt bruk.

Talan väckt den 3 februari 2021 – Ryanair och AMS mot kommissionen

(Mål T-79/12)

(2021/C 110/39)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ryanair DAC (Swords, Irland), Airport Marketing Services Ltd (AMS) (Dublin, Irland) (ombud: advokaterna E. Vahida, F.-C. Laprévote, V. Blanc, S. Rating, och I. Metaxas-Maranghidis)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut (EU) [2020/1671] av den 2 augusti 2019 om statligt stöd SA.47867 2018/C (f.d. 2017/FC) som Frankrike har genomfört till förmån för Ryanair och Airport Marketing Services, (1) och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena sex grunder.

1. Första grunden: Svaranden åsidosatte artiklarna 41 och 47 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, principen om god förvaltning och sökandenas rätt till försvar.
2. Andra grunden: Svaranden åsidosatte artikel 107.1 FEUF och motiveringsskyldigheten genom att i en rättelse till det angripna beslutet hävda att testet om en aktör i en marknadsekonomi inte var tillämpligt efter att ha funnit det tillämpligt i ett tidigare beslut.
3. Tredje grunden: Svaranden åsidosatte artikel 107.1 FEUF genom att tillämpa testet om "verkligt behov" felaktigt i det angripna beslutet.
4. Fjärde grunden: Svaranden åsidosatte artikel 107.1 FEUF genom att felaktigt förbise Montpellier-regionen och flygplatsens behov av marknadsföringstjänster.
5. Femte grunden: Svaranden åsidosatte artikel 107.1 FEUF genom att inte finna att MontPELLIERS flygplats var stödmottagare.
6. Sjätte grunden: Svaranden åsidosatte artikel 107.1 FEUF genom att inte styrka selektivitet.

(1) EUT L 388, 2020, s. 1.

Överklagande ingett den 9 februari 2021 – Jieyang Defa Industry mot EUIPO – Mattel (Dolls' head)

(Mål T-84/21)

(2021/C 110/40)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Jieyang Defa Industry Co. Ltd (Jiedong, Kina) (ombud: advokaten C. Bercial Arias)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Mattel, Inc. (El Segundo, Kalifornien, Förenta staterna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av den omtvistade formgivningen: Klaganden

Omtvistad formgivning: Gemenskapsformgivning nr 2 459 701-0001

Överklagat beslut: Beslut meddelat av tredje överklagandenämnden vid EUIPO den 14 december 2020 i ärende R 2021/2019-3

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO och intervenienten att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 25.1 b, jämförd med artiklarna 4 och 6 i förordning nr 6/2002.

Överklagande ingett den 8 februari 2021 – Distintiva Solutions mot EUIPO – Makeblock (Makeblock)

(Mål T-86/21)

(2021/C 110/41)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Distintiva Solutions S. Coop. Pequeña (Vitoria-Gasteiz, Spanien) (ombud: advokaten M. J. Sanmartín Sanmartín)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Makeblock Co. Ltd (Shenzhen, China)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket Makeblock – EU-varumärke nr 12 249 488

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 16 november 2020 i ärende R 988/2020-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 7.1 g i Europaparlamentets och rådets förordning 2017/1001.

Talan väckt den 12 februari 2021 – Condor Flugdienst mot kommissionen**(Mål T-87/21)**

(2021/C 110/42)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter**

Sökande: Condor Flugdienst GmbH (Kelsterbach, Tyskland) (ombud: advokaterna A. Israel, J. Lang och M. Negro)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet, och
- förplikta svaranden att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Svaranden har underlåtit att uppfylla sin skyldighet att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 FEUF.
 2. Andra grunden: Svaranden har gjort en uppenbart oriktig bedömning genom att finna att stödet till Lufthansa är förenligt med den inre marknaden enligt artikel 107.3 b FEUF.
 3. Tredje grunden: Svaranden har åsidosatt motiveringsskyldigheten.
-

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV